

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 noiembrie 2017

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

mun. Chișinău

NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru
TOMA Nadejda
ALERGUȘ Constantin
TIMOFTI Vladimir

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și partea vătămată Petcu Pavel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Morcov Oleg xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.08.2013 – 30.12.2016;

Instanța de apel: 24.04.2017 – 08.06.2017;

Instanța de recurs: 08.08.2017 – 14.11.2017.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 decembrie 2016, Morcov O. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale, pe termen de 3 ani.

Tot prin aceeași sentință, procesul penal intentat în privința lui Dîrțu Al. a fost încetat, din motivul decesului acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că Dîrțu Al. în perioada lunilor iunie - august 2008, aflându-se în Republica Serbia, a făcut cunoștință cu

Tudos A., care de asemenea se afla în Serbia pentru a cumpăra prune și de a le transporta spre realizare în Federația Rusă. Ulterior, Dîrțu Al. în scopul dobândirii ilicite a bunurilor ce aparțineau lui Tudos A., prin înșelăciune și abuzând de încrederea ultimului, formată în rezultatul ajutorului acordat la cumpărarea prunelor pe teritoriul Serbiei și la organizarea perfectării actelor de însoțire necesare în vederea transportării prunelor în Federația Rusă, sub pretextul colectării prunelor la un preț mai avantajos, a primit de Tudos A. suma de 12 500 Euro în numerar, echivalentul a 194625 lei RM conform cursului valutar al Băncii Naționale a RM la acel moment. În continuare Dîrțu A., acționând conform planului său de a dobândi ilicit bunurile lui Tudos A., aflându-se în Republica Serbia, prin intermediul soției sale Dîrțu N., care se afla la domiciliul său – apartamentul nr. 44, str. Studenților 10/1, mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul cumpărării unei partide mari de prune, a primit de la Tudos A. suma de 10000 euro în numerar, echivalentul a 155 557 lei, conform cursului valutar al Băncii Naționale a RM la acel moment. Astfel, Dîrțu Al. în perioada iunie - august 2008, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la Tudos A. suma totală de 22 500 Euro, echivalentul a 350 325 lei RM, sub pretextul de a procura partide mari de prune în Republica Serbia la un preț avantajos, sume pe care le-a însușit, cauzând lui Tudos A. daună în proporții deosebit de mari.

Tot, Dîrțu Al., în perioada anilor 2007 - 2008 a aflat că, cunoscutul său Morcov O., prin intermediul nepotului Evtodiev A. a făcut cunoștință cu cet. Petcu P., de la care Morcov O. a primit suma de 2000 dolari SUA sub pretextul dezvoltării afacerii sale, care peste o perioadă scurtă de timp a restituit-o lui Petcu P. Ulterior Dîrțu Al., acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Morcov Oleg Gheorghe, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor cet. Petcu P., abuzând de încrederea acestuia în acțiunile lui Morcov Oleg Gheorghe și prin înșelăciune, în perioada lunii martie 2009, sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, l-au convins pe Petcu P. de a-i transmite mijloace bănești în sumă de 10 000 dolari SUA. Acționând în continuare conform planului său, Dîrțu Al. la 18.03.2009, aflându-se în mun. Chișinău, în apropierea monumentului lui Ștefan cel Mare, amplasat pe bd. Ștefan cel Mare, s-a întâlnit cu Petcu P. și a primit de la acesta suma de 4000 Euro și 4700 dolari SUA, echivalentul a 56280 lei și 50901 lei RM respectiv, suma totală de 107181 lei RM, conform cursului valutar al Băncii Naționale a RM la acel moment, sumă pe care au însușit-o, cauzând părții vătămate daună în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Morcov O. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi, dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane, în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Vition D. în numele inculpatului Dîrțu Al., avocatul Bargan I. în numele inculpatului Morcov O. și inculpatul Morcov O.

3.1. Avocatul Vition D. a solicitat casarea parțială a sentinței în privința lui Dîrțu Al. și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a acestuia, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că prima instanță greșit a constatat că probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului Dîrțu Al. de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal. Concluziile primei instanțe privind vinovăția inculpatului nu se bazează pe circumstanțele de fapt reținute la caz.

De asemenea, apelantul a mai indicat că inculpatul Dîrțu Al. nu recunoaște faptul primirii banilor de la partea vătămată Tudos A. în sumă de 22 500 euro și nu s-au înțeles cu acesta ca Dîrțu Al. să colecteze prune și să le pună la păstrarea la frigider, în regiunea or. Chikinda, Serbia, pentru a fi ulterior transportate și realizate în Federația Rusă.

Mai mult, în opinia apărării declarațiile părții vătămate Tudos A. sunt îndoielnice precum că i-a transmis lui Dîrțu Al. suma de bani incriminată.

Potrivit art. 210 Cod civil, stabilește în mod obligatoriu forma scrisă a unui act juridic, între orice tip de persoane, inclusiv cele fizice, dacă valoarea obiectului actului juridic depășește suma de 1 000 lei.

În astfel de circumstanțe, partea apărării a concluzionat că reieșind din materialele dosarului penal că, declarațiile inculpatului Dîrțu Al. depuse la urmărirea penală și cercetate în cadrul dezbaterilor judiciare despre faptul că, între ei și partea vătămată Tudos A. în această perioadă de timp, aflându-se în R. Serbia, nu a avut loc nici o înțelegere privitor la colectarea, punerea la păstrare la frigider a prunelor în or. Chikinda din această țară, cu ulterioara lor realizare în F. Rusă sunt absolut corecte, iar declarațiile părții vătămate Tudos A. în acest sens sunt pur declarative.

Probarea acțiunilor inculpatului Dîrțu Al. s-a făcut de către partea acuzării și instanța de judecată prin declarațiile martorilor Chisaru G., Raietchi A., Casian O., procesele-verbale de confruntare dintre Tudos A. și inculpatul Dîrțu Al. și procesul-verbal de examinare a discului cu înregistrări audio.

Însă, în opinia părții apărării, declarațiile martorilor nominalizați urma a fi apreciate critic, aceștia fiind în relații bune, de prietenie cu partea vătămată Tudos A. și în relații ostile cu Dîrțu Al.

De asemenea, apărarea a indicat că în raport cu partea vătămată Petcu P., în baza probelor cercetate în cadrul dezbaterilor judiciare, dar care și acestea nu au fost analizate detaliat de instanța de judecată, aceasta din urmă neîntemeiat a concluzionat că, circumstanțele în care inculpatul Dîrțu Al. a primit banii de la partea vătămată Petcu P., nu exclud faptul însușirii de către inculpat a sumelor de bani menționate în recipisă.

Concluzia primei instanțe despre vinovăția lui Dîrțu Al. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe acest episod nu se bazează pe lege și pe circumstanțele concrete ale cauzei. Primirea banilor în împrumut poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul încă la momentul intrării în stăpânirii asupra acestor bunuri urmărea scopul sustragerii și avea intenția să nu le restituie.

Mai mult, a mai menționat că concluziile primei instanțe despre vinovăția lui Dîrțu Al. și pe acest episod nu se bazează pe o analiză obiectivă a probelor, ci pe niște afirmații declarative a persoanelor interogate în cadrul dezbaterilor judiciare. Acest fapt a dus la interpretarea extensivă a prevederilor art. 190 alin.(5) Cod penal și raportarea greșită a acestor interpretări asupra raporturilor juridico-civile dintre Dîrțu Al. și Petcu P., condamnându-l în mod ilegal pe Dîrțu Al.

3.2. Avocatul Bargan I. în numele inculpatului Morcov O. a solicitat casarea parțială a sentinței în privința lui Morcov O. cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit căreia inculpatul Morcov Oleg să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

În motivarea apelului, avocatul a menționat că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată și slab motivată, ceea ce contravine prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, care stipulează că sentința primei instanțe trebuie legală, întemeiată și motivată.

Tot aici, s-a menționat că în conformitate cu jurisprudența CEDO, și anume dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea drepturilor Omului și a libertăților Fundamentale, se impune instanțelor naționale să-și motiveze deciziile.

Avocatul a considerat că, în speța dată, prima instanță a expus doar probele administrate, fără însă a le supune unei analize, și anume declarațiile părții vătămate Petcu P. și a martorului Evtodiev Al., precum și a probei materiale, recipisa.

La fel, prima instanță în mod neîntemeiat a omis a indica în sentința pronunțată circumstanțe de fapt importante declarate în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești de către martorul Evtodiev Al. și nemijlocit de către inculpatul Morcov O.

Avocatul, a punctat că prin declarațiile formulate cei doi au expus cu privire la faptul că inculpatul (decedat) Dîrțu Al. a solicitat de a i se face cunoștință cu o persoană disponibilă de a acorda un împrumut financiar (partea vătămată Petcu P.), la fel au relatat cu privire destinația exactă a împrumutului și anume afacerile acestuia, precum și privitor la măsurile întreprinse de către inculpatului Morcov O. pentru a asigura restituirea împrumutului de către inculpatul (decedat) Dîrțu A. care de fapt se eschiva de a-și onora obligațiile față de partea vătămată.

Așadar, apelantul a menționat că soluția de condamnare a inculpatului Morcov O. adoptată de prima instanță nu este motivată corespunzător probatoriului administrat.

Prima instanță a omis a supune unei analize detaliate cele invocate de partea apărării, deși argumentele expuse cu privire la nevinovăția inculpatului Morcov Oleg au fost întemeiate.

Avocatul Bragan Iurie a conchis că partea vătămată Petcu Pavel a acordat împrumutul bănesc indicat inculpatului (decedat) Dîrțu Alexandru și nici de cum nu inculpatului Morcov Oleg, care la rândul său nu a avut careva înțelegeri prealabile referitor la obținerea acestor mijloace financiare.

Aceste aspecte de fapt rezultă din declarațiile inculpatului Morcov Oleg, care coroborează direct cu declarațiile martorului Evtodiev Alexandru, precum și cu probele scrise ale materialele cauzei penale și anume recipisa scrisă în momentul în care au fost transmiși bani.

La fel, în opinia apărării acest fapt se confirmă și prin declarațiile părții vătămate Petcu Pavel, care a relatat că a acordat împrumutul financiar inculpatului (decedat) Dîrțu Alexandru, care pentru conformitate a scris recipisa respectivă, iar cu inculpatul Morcov Oleg nu a avut careva discuții sau înțelegeri în prealabil.

Mai mult ca atât, partea vătămată Petcu Pavel a inițiat un litigiu civil către succesorii inculpatului defunct Dîrțu Alexandru și anume la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, prin care a solicitat încasarea sumelor respective cu titlu de datorie și dobânzi de întârziere, întemeindu-și cerința de încasare pe recipisa scrisă de către cel dintîi.

Ca urmare, concomitent cu pronunțarea sentinței Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, la data de 30.12.2016, instanța de judecată și anume Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către partea vătămată Petcu Pavel și a dispus încasarea sumei respective de la succesorii în drepturi a inculpatului defunct Dîrțu Alexandru.

Important de menționat că cerința de încasare a sumei nu a fost formulată către inculpatul Morcov Oleg, deoarece în mod cert din probele existente acesta nu a fost parte a raportului juridic de împrumut dintre partea vătămată Petcu Pavel și inculpatul (decedat) Dîrțu Alexandru.

Reieșind din cele expuse, avocatul Bargan Iurie în numele inculpatului Morcov Oleg a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Morcov Oleg.

3.3. Inculpatul Morcov Oleg a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a acestuia, deoarece infracțiunea nu a fost săvârșită de către acesta, motivând că prima instanță nu a stabilit cu certitudine cine a fost destinatarul împrumutului acordat de către partea vătămată Petcu Pavel.

Totodată, a indicat că prima instanță nu a menționat în conținutul sentinței în baza căror probe a ajuns la concluzia vinovăției sale și care împrejurări confirmă acest fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, apelul declarat de către avocatul Dionisie Vition a fost respins, iar apelurile declarate de către inculpatul Morcov Oleg și avocatul Bargan Iurie în numele acestuia au fost admise, sentința a fost casată parțial și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit căreia Morcov Oleg a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că, soluția primei instanțe, este întemeiată în partea în care s-a reținut că în acțiunile inculpatului Dîrțu Al. sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, precum că a

săvârșit infracțiunea incriminată, însă eronat s-a stabilit că ar fi comis fapta imputată împreună cu o altă persoană.

Astfel, instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate, dar și a martorilor a conchis că ele nu confirmă faptul comiterii de către Morcov O. a infracțiunii incriminate prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece învinuirea înaintată acestuia este bazată pe presupuneri și dubii, fapt ce contravine art. 8 Cod de procedură penală.

În contextul dat, instanța de apel a menționat că nu există nicio probă obiectivă, care ar confirma învinuirea adusă lui Morcov O. în comiterea acțiunilor de escrocherie incriminate.

În sensul dat, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Petcu P., care a indicat că îl cunoaște pe Dîrțu Al. din momentul în care ultimului i-a transmis banii, mai mult partea vătămată a mai relatat că nu a avut discuții cu Morcov O. până la transmiterea banilor, respectiv acesta are pretenții față de Dîrțu Al., dar nu față de Morcov O., or ultimul nu are nici o legătură cu suma de bani respectivă.

De asemenea, partea vătămată Petcu P., a declarat că îl cunoaște pe Morcov O. din 2007, cu Dîrțu Al. a făcut cunoștință în 2008 prin intermediul prietenului său Evtodiev Al. În 2008 Evtodiev Al. i-a povestit că, moșul lui, Morcov O. are o afacere și are nevoie de bani, 10000 dolari. A consimțit să împrumute suma cerută. În martie sau aprilie 2008 s-a întâlnit cu Evtodiev Al. și Dîrțu Al. în or. Chișinău, în apropierea monumentului lui Ștefan cel Mare, a transmis lui Dîrțu Alexandru 4000 Euro și 4700 dolari SUA. La transmiterea banilor era prezent Evtodiev Al., despre transmiterea banilor a fost întocmită recipisă. Ulterior în mod repetat a cerut lui Evtodiev Al., Morcov O. și Dîrțu Al. restituirea sumei împrumutate, fiind amânată sub diferite pretexte. Peste 2-3 luni s-a întâlnit cu Dîrțu Al. în mun. Chișinău, acesta l-a rugat să mai amâne restituirea datoriei și i-a transmis 500 dolari ca procente la împrumut. Până la momentul actual suma împrumutată nu i-a fost restituită.

În această ordine de idei, instanța de apel a remarcat că prima instanță nu a stabilit cert care a fost împrejurarea de fapt esențială a cauzei, și anume legate de destinatarul de fapt al împrumutului acordat de către Petcu P.

Or, persoanele audiate, prin declarațiile depuse au comunicat cu privire la faptul că inculpatul (decedat) Dîrțu Al. a solicitat de a i se face cunoștință cu o persoană disponibilă de a acorda un împrumut financiar (partea vătămată Petcu P.), la fel s-a indicat la destinația exactă a împrumutului și anume afacerile acestuia, precum și privitor la măsurile întreprinse de către inculpatului Morcov O. pentru a asigura restituirea împrumutului de către inculpatul (decedat) Dîrțu Al. care de fapt se eschiva de a-și onora obligațiile față de partea vătămată.

Astfel, în speța dedusă judecății se atestă caracterul formal și abstract al învinuirii, or lipsa suportului probatoriu că inculpatul Morcov O. prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, totuși a dus la pronunțarea de către prima instanță a unei sentințe de condamnare.

Instanța de apel analizând aceste declarații părților audiate la caz, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei și utilității lor, a concluzionat că aceste declarații corespund adevărului, sunt concludente și coroborează între ele indicând asupra faptului că Dîrțu Al. prin acțiunile sale a comis escrocheria, fără a fi în complicitate cu Morcov O..

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și partea vătămată Petcu P. au atacat-o cu recurs ordinar.

6.1. Procurorul solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea apelului, procurorul invocă faptul că instanța de apel nu a îndeplinit prevederile legale, care reglementează procedura judecării cauzei în ordine de apel.

Totodată, menționează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, iar nepronunțarea instanței de judecată asupra tuturor motivelor echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Acuzarea consideră că decizia instanței de apel de achitare a inculpatului Morcov O. este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu probatoriul adus spre susținerea acuzării, atunci instanța de judecată urmează să dezvăluie această concluzie, expunându-se asupra fiecărei probe în parte.

În cazul dat, instanța de apel achitându-l pe Morcov O. nu a luat în considerație toate probele acuzării și nu le-a apreciat la justa lor valoare, fiind respinsă argumentele acuzării fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel încălcând art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Pronunțând decizia, instanța de apel și-a întemeiat soluția într-un mod determinat pe declarațiile inculpatului Morcov O., declarații care au fost prezentate în detrimentul examinării obiective ale cauzei.

Prin prisma suportului probatoriu administrat legal la faza urmăririi penale și ulterior cercetat în ambele instanțe de judecată, acuzarea remarcă că, inculpatul comis infracțiunea imputată în actul din învinuire.

Nemijlocit tabloul general al infracțiunii incriminate inculpatului Morcov Oleg, este reflectat în mod obiectiv de ansamblul probator administrat legal la faza urmăririi penale și supuse cercetării în cursul procesului, în ambele instanțe de judecată, însă care n-au fost apreciate la justa valoare de către instanța de apel.

Lecturând decizia instanței de apel, acuzarea constată că instanța de apel nu a motivat întemeiat soluția privind achitarea lui Morcov O., iar prin neaprecierea obiectivă a probelor cercetate în ședința judiciară, instanța de apel la adoptarea deciziei a admis o eroare de drept, fără a acorda o valoare primară probelor care în opinia acuzării demonstrează vinovăția inculpatului, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel

de condiții, colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, acuzarea consideră că vinovăția inculpatului Morcov O., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, este dovedită pe deplin, iar instanța de apel, eronat a pronunțat o decizie de achitare a acestuia, fapt ce denotă că o asemenea decizie a instanței de apel nu poate fi menținută și urmează a fi casată pe motivele și temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2. Partea vătămată Petcu P. solicită casarea deciziei în partea achitării lui Morcov O., cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului, partea vătămată invocă că instanța de apel eronat a considerat că învinuirea adusă inculpatului Morcov O. nu a fost demonstrată prin probe administrate și la materialele cauzei lipsesc probe ce ar indica la faptul că fapta imputată ar fi fost comisă de acesta.

De asemenea, menționează că instanța de apel nu a apreciat obiectiv circumstanțele de fapt ale cauzei și probele materiale anexate la dosar, deoarece dându-le aprecierea corectă, instanța nu ar fi constatat că infracțiunea de escrocherie săvârșită în privința lui Petcu P. nu-i poate fi imputată inculpatului Morcov O..

Totodată, partea vătămată indică că în pofida faptului că în cererea de apel avocatul inculpatului Morcov O. a solicitat audierea repetată a martorului Evtodiev A. și a părții vătămate Petcu P., însă instanța de apel ignorând aceste solicitări, a adoptat decizia fără a audia suplimentar pe partea vătămată Petcu P..

Mai mult, accentuează că consideră că examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc într-un mod dubios, din prima ședință instanța de apel a pronunțat decizia, cu toate că el fiind citat legal nu a fost prezent la ședința de judecată. Instanța de apel a decis examinarea cauzei în lipsa lui, care s-a finisat cu pronunțarea deciziei.

Astfel, în situația dată a fost ignorate prevederile art. 384, 414, 417 Cod de procedură penală, iar instanța de apel în decizia adoptată urma să analizeze și să se expună asupra tuturor motivelor invocate în apel, fapt pe care nu l-a îndeplinit.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acestea urmează a fi respinse, cu menținerea deciziei contestate, iar în vederea susținerii acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunța asupra motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca fiind inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea

condițiilor legale ori nu este întemeiat legal. Recursul este neîntemeiat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că în prezenta cauză penală sunt declarate două cereri de recurs, una fiind a procurorului, iar cealaltă a părții vătămate, ambele fiind de partea acuzării, respectiv instanța de recurs se va pronunța în cumul asupra soluției adoptate pe marginea acestora.

Analizând conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit constată că ambii recurenți invocă drept temei de casare, eroarea prevăzută la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Într-un prim aspect, este necesar de a specifica că recurenții invocând eroarea de drept prevăzută la pct. 6) și menționând despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cu toate acestea ei nu relevă expres asupra căror motive instanța ierarhic inferioară nu s-a pronunțat.

Tot aici, Colegiul penal lărgit susține că argumentele recurenților sunt bazate pe critica privind modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, care a ajuns la concluzia de a-l achita pe inculpatul Morcov O. de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta infracțională nu a fost săvârșită de către acesta.

Colegiul penal lărgit referindu-se la argumentele recurenților invocate în acest sens, menționează că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acesta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Astfel, argumentele recurenților privind presupusa apreciere eronată a probelor de către instanța de apel, Colegiul penal le va respinge ca fiind inadmisibile, din motiv că instanța de apel fiind abilitată cu atribuția de a reaprecia probelor, în urma procesului de verificare și cercetare, dând o nouă apreciere probelor după intima sa convingere a ajuns la o concluzie întemeiată și corectă, și anume că vinovăția inculpatului Morcov O. în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal nu a fost demonstrată.

În sensul dat, se indică că instanța de apel corect a constatat că infracțiunea de escrocherie a fost săvârșită de inculpatul Dîrțu Al., deoarece tot ansamblul de probe administrat la materialele dosarului confirmă cu desăvârșire că escrocheria săvârșită în privința părților vătămate Petcu P. și Tudos A. a fost realizată cu intenție directă de către inculpatul Dîrțu Al.

Cu toate că procurorul în cererea de recurs punctează un șir de probe, care după părerea lui ar confirma complicitatea lui Morcov O. la săvârșirea infracțiunii de escrocherie, acestea prin conținutul lor demonstrează nemijlocit implicare lui Dîrțu Al. și nicidecum a lui Morcov O., ultimul fiind doar un intermediar, făcând legătura dintre Dîrțu Al. și partea vătămată Morcov O.

De asemenea, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel just a remarcat că prima instanță condamându-l pe Morcov O. nu a luat în considerare proba materială anexată la materialele dosarului, și anume recipisa demonstrează faptul luării cu împrumut a unei sume de bani de către Dîrțu Al., și nicidecum de către Morcov O.

Tot aici, se rețin ca fiind întemeiate concluziile instanței de apel precum că declarațiile martorilor audiați pe caz indică la faptul că inculpatul Dîrțu Al. a solicitat să i se facă cunoștință cu o persoană disponibilă de a acorda un împrumut financiar. La fel, s-a indicat și destinația exactă a împrumutului, și anume afacerile acestuia, precum și, privitor la măsurile întreprinse de către inculpatul Morcov O. pentru a asigura restituirea împrumutului de către inculpatul Dîrțu Al., care s-a eschivat de a-și onora obligațiile față de partea vătămată Petcu P.

Astfel, instanța de apel corect a constatat că acuzarea nu a administrat nicio probă directă, pertinentă, utilă și concludentă care ar demonstra cu certitudine că Morcov O. ar fi fost implicat în săvârșirea infracțiunii de escrocherie.

Or, conform art. 8 Cod de procedură penală concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal lărgit susține concluziile instanței de apel, precum că în cauza dată, în lipsa probelor directe nu poate pronunța o hotărâre de condamnare a lui Morcov O. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Cât privește argumentele recurențelor precum că decizia instanței de apel este nemotivată, Colegiul penal le respinge, și în sensul dat accentuează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere a probatoriului și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că Morcov O. nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal.

În continuare, Colegiul penal lărgit se va expune asupra argumentului părții vătămate Petcu P. precum că instanța de apel tendențios a examinat cauza în ordine de apel, din prima ședință și în lipsa acesteia.

Așadar, Colegiul consideră ca fiind lipsit de temei argumentul dat, din care motiv îl va respinge, menționând că pentru ședința de judecată din 08 iunie 2016, partea vătămată a fost citat legal, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (Vol. I, f.d. 201), respectiv instanța de apel conducându-se de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, care prevăd că neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei, a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Concluzionând asupra celor indicate supra, Colegiul penal lărgit punctează că instanța de apel a fost în drept să examineze cauza în lipsa părții vătămate, iar acest fapt nu poate fi contestat.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit statuează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prevăzute la art. 414-419 Cod de procedură penală și a adoptat o decizie care corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și motivată, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Luând în considerare cele statuate, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile invocate nu pot servi drept motiv de casare a deciziei contestate, drept urmare va respinge recursurile declarate cu menținerea deciziei contestate.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și partea vătămată Petcu Pavel împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe *Morcov Oleg xxxxx*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 decembrie 2017.

Președinte

NICOLAEV Ghenadie

Judecători

MORARU Petru

TOMA Nadejda

ALERGUȘ Constantin

TIMOFTI Vladimir